

Als Aristoteles had gekookt.....

Tekst blog Wil van der Kruijs, voorzitter CDA Brabant

“Als Aristoteles had gekookt, dan zou hij veel meer geschreven hebben”. In deze ene zin vat Prof. Maaike de Haardt deze week op een bijeenkomst van de groep Praktische Politieke Filosofie van CDA Brabant haar “theologie van het alledaagse” samen. Met veel dank aan Mia Sol en haar team, die deze boeiende avond organiseerde.

Lange tijd is het “echte” werk, de “echte” spiritualiteit, als iets “hogers” gesteld tegenover het alledaagse, het gewone. Daar komt echter steeds meer kritiek op en het inzicht groeit, dat juist in het alledaagse een belangrijke bron van kennis, ook van religieuze kennis, ligt opgesloten. Dat is het vertrekpunt van de theologie van het alledaagse. Het is de theologie van de geleefde religie of het geleefd geloof, dat niet leerstellig of conceptueel is, maar zichtbaar wordt in de manier waarop de dingen gedaan worden en de inzichten en ervaringen die mensen daarbij opdoen. Religiositeit en spiritualiteit is dan niet gebonden aan een bepaalde definitie of religieuze traditie, maar het is de ontvankelijkheid voor mensen en gebeurtenissen en het vermogen om vanuit die ontvankelijkheid te kunnen en willen reageren. Response-ability, verantwoordelijk handelen, noemt de Haardt dat. Luisteren en open staan voor wat er echt gebeurt, daarvoor ontvankelijk zijn en daarvoor verantwoordelijkheid nemen. Dat mag je - als je wilt - aan het einde God noemen. In zijn prachtige boek “Rondom de leegte” heeft Cornelis Verhoeven dat zo mooi beschreven: “God is het meest gebruikte slotwoord. Al is het voorgaande door en door profaan, aan het einde - en ook vaak aan het begin - wordt dat toch God genoemd”.

De zaal zocht vervolgens naar een vertaling naar het CDA. Je zou kunnen zeggen, dat deze theologie van het alledaagse besloten ligt in het woord “Appèl”, zoals Wim Daniëls dat verwoordde tijdens onze laatste ALV. Begrijpen dat de samenleving een Appèl doet op de politiek en dat je dat appèl onbevooroordeeld en zonder normatief kader vooraf moet verstaan en daarvoor verantwoordelijkheid moet nemen. De kracht en de eigenheid van christendemocratische politiek ligt zo gezien niet in een christelijk, op de Bijbel gebaseerd, normatief kader, maar in het vermogen onbevooroordeeld te luisteren, te verwonderen en vervolgens te handelen. Christendemocratische politiek heeft geen verticale relatie met het hogere als basis, maar vindt zijn inspiratie in dat wat er tussen mensen gebeurt. Het is wezenlijk horizontale politiek. Ik heb het dan niet over individuele gelovigen: vanzelfsprekend kunnen en zullen zij die verticale relatie wel beleven en daar persoonlijke inspiratie uit putten. Dat is een wezenlijk verschil.

Dat verschil maakt Dave Ensberg m.i. onvoldoende in zijn zeer gewaardeerde reactie op mijn vorige blog over “Het Dikke Ik”.

“Wij christendemocraten laten ons voeden door onder meer het Evangelie en hebben daarmee **bij voorbaat** (Cursief WK) een meer “rijke” of meer “integrale” kijk op de wereld”. Maar “helaas - zo constateert Ensberg - “de moderne mens in de moderne maatschappij heeft daar geen boodschap meer aan”.

Om vervolgens te constateren, dat - door het CDA - “daarom beter aansluiting kan worden gezocht bij de spirituele en waardengedreven mens van vandaag”. Ik zie hier de worsteling tussen de christelijk geïnspireerde mens Dave Ensberg en de vertegenwoordiger van de christendemocratie als politieke stroming. Het zal moeilijk zijn die partij uit te doen groeien tot een volkspartij als dat gebeurt vanuit de vooronderstelling, dat wij als partij een meer rijke en integrale kijk op de wereld hebben dan anderen.

Van Maaike de Haardt leren we nu juist, dat de kracht van christendemocratische politiek zou moeten liggen in het verstaan van het gewone. En dat CDA politici (en ook deze blogger) dus wat vaker de keuken in moeten om te kunnen (laten) genieten van het gewone.

Het was een leerrijke avond daar in Oirschot, waar we zoals altijd gastvrij werden verwelkomd in huize Groenberg, het prachtig verbouwde, bepaald niet gewone, huis van de familie Mertens. Uitzstekende gastvrouw en gastheer.

Wil van der Kruijs,
Voorzitter CDA Brabant.

Noot: Vanzelfsprekend heb ik deze tekst voorgelegd aan Maaike de Haardt. Zij liet weten "Mooie blog geworden en fijn te lezen dat u mijn verhaal gewaardeerd hebt. Ik hoopte inderdaad dat het ook voor uw politiek relevant zou zijn en u laat dat zien in uw blog"